

дителите имат право да решат точно на каква възраст да тръгне детето на училище.

Училищата в Китай се разделят на *обикновени* и *добри*. Ако родителите преценят, че детето им трябва да се обучава в *добро* училище, от ранна възраст то се подготвя за трудния приеман изпит. Разликата между двата вида училища е в степента на квалификация на учителските кадри.

Началното училище е с продължителност 6 години, след което детето преминава в средното училище, което също е 6 години. Средното училище се разделя на две нива – *ниско* и *високо*. Преминаването от началното към средното училище, а после от *ниско* към *високо* ниво става отново чрез изпит (тест).

Ако ученикът иска да продължи в университет, трябва да е завършил *добро* училище. В противен случай ученикът може да продължи в професионално училище, където да получи професия и да стане работник или среден служител.

В началното училище се изучават китайски език, математика, естествени науки (включващи знания по физика, химия и др.), физическо обучение, музика и ръчен труд.

Както вече беше казано, голяма част от китайците са от народността *хан* и използват стандартния китайски език *путунхуа* като общ език за комуникация. Но наред с този *официален* език в Китай съществуват и официални диалекти, които имат и своя писменост. Например близо до Шанхай голяма част от населението говори диалекта *ву*. В другите части на страната се срещат още *ксян*, *мин*, *юе* и *хакка* диалекти.

Като официални езици в Китай са признати и езиците на малцинствата – тибетски, монголски, корейски, руски, казахски, узбекски. За изписването на тези езици се използват съответните азбуки – тибетска, корейска, монголска... (Таи, 1988).

В Китай съществува *Централен институт* за националностите, в който има специален департамент по езиците, където книги и учебници се превеждат на езиците на малцинствата.

Малцинствените езици се ползват и при административните и правните услуги, при избори, публикации и т.н. Издателствата издават вестници, книги, учебници на тези езици, а в училищата е разрешено и свободното им изучаване от учениците. Разбира се, успоредно с това се овладява и официалният език на страната.

Китайското общество толерира обучението на езиците на малцинствата. Едновременно с обучението на майчиния език на